

Sygn. akt I C 1014/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 6.000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 6.000 (sześć tysięcy) zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 10 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 1.517 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 500 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

sygn. akt I C 1014/13

UZASADNIENIE

Powód B. K. wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 6.000 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 10.08.2012r. do dnia zapłaty, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia, wypłaconego dotychczas w kwocie 1.500 zł, za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 8.06.2012r., którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych. Powód wniósł nadto o ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła, że żądanie zapłaty, ponad wypłaconą już kwotę 1500 zł, wykracza poza zakres kompensacyjny zadośćuczynienia. Zarzuciła, że konsultant medyczny pozwanej ustalił wysokość uszczerbku na zdrowiu powoda na 1%, przy czym jest to uszczerbek aktualny, który wraz z upływem czasu oraz przebiegiem leczenia może ulec obniżeniu.

Stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2012r. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu, którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wywołane w związku z ruchem tych pojazdów.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1500 zł, tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku.

/Bezsporne/

Sąd ustalił:

W wyniku wypadku z dnia 8.06.2012r. powód doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, z zaleceniem dalszego leczenia w poradni chirurgicznej oraz skierowaniem do poradni neurologicznej, z powodu rozpoznania u powoda bóli głowy i kręgosłupa szyjnego, drętwienia rąk i kończyn dolnych po wypadku komunikacyjnym.

Dowód:

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dn. 9.06.2012r. (k-9)

informacja dla lekarza kierującego z dn. 11.06.2012r. (k-10)

skierowanie do poradni specjalistycznej neurologicznej z dn. 11.06.2012r. (k-11).

Pozwana ustaliła, na podstawie opinii konsultanta medycznego z dnia 2.08.2012r., że, w wyniku wypadku, z powodu urazu kręgosłupa, powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1%.

Dowód:

opinia konsultanta medycznego strony pozwanej z dnia 2.08.2012r. (k-51).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku na zdrowiu powoda nie była sporna. Poza sporem co do zasady był również fakt, że w wypadku z dnia 8.06.2012r. powód doznał urazu kręgosłupa kręgosłupa, a po zgłoszeniu szkody, pozwana wypłaciła mu zadośćuczynienie w kwocie 1500 zł, zarzucając, że kwota ta w pełni rekompensuje powodowi doznaną krzywdę.

Na podstawie w.w. dowodów z dokumentów medycznych, Sąd ustalił, że doznany przez powoda uraz kręgosłupa obejmuje skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, z zaleceniem dalszego leczenia w poradni chirurgicznej oraz skierowaniem do poradni neurologicznej, z powodu rozpoznania u powoda bóli głowy i kręgosłupa szyjnego, drętwienia rąk i kończyn dolnych po wypadku komunikacyjnym. Zarazem, w oparciu o dokument, w postaci opinii konsultanta medycznego strony pozwanej z dnia 2.08.2012r., ustalono, że doznany w wypadku uraz kręgosłupa spowodował u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1%, przy czym zdaniem oceniającego ten uszczerbek lekarza, dokumentacja leczenia, przedstawiona przez powoda, była wystarczająca do wydania opinii. Wbrew ponadto twierdzeniom pozwanej, w opinii tej lekarz ocenił uszczerbek na zdrowiu aktualny na dzień 2.08.2012r., przyjmując, że jego wysokość może ulec zmianie (a więc nie tylko obniżeniu, jak twierdziła pozwana) w zależności od postępów gojenia lub powikłań. Po przeprowadzeniu dowodów z dokumentów, którymi dysponowała pozwana w postępowaniu likwidacyjnym, zdaniem Sądu, nie może budzić wątpliwości, że krzywda, która dotknęła powoda jest duża, zaś wypłacone dotychczas przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 1500 zł, jest stanowczo za niskie i i nieadekwatne do rozmiaru obrażeń, kwota ta nie rekompensuje bowiem krzywdy i cierpienia powoda, wywołanego poważnym urazem kręgosłupa doznany w wypadku z dnia 8.06.2012r.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie,

przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość.

Żądana przez powoda kwota 6.000 zł, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia, uwzględnia wysoki stopień krzywdy powoda oraz rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka.

Odsetki ustawowe od kwoty 11.000 zł zasądzono, zgodnie z żądaniem powoda od dnia 10.08.2012r., mając na uwadze, że decyzją z dnia 9.08.2012r. pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1500 zł (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 817§1 kc).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przepisów art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc i art. 415 kc w zw. z art. 822§1 i 2 kc, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Co do żądania ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku powoda, Sąd oddalił powództwo w tym zakresie. Sama ewentualność powstania innych skutków zdarzenia nie powoduje istnienia interesu prawnego (art. 189 kpc). W przypadku powstania nowej szkody, w związku z przedmiotowym wypadkiem, powód może przecież wytoczyć powództwo o zasądzenie. W świetle przepisu art. 442? § 3 kpc w aktualnym brzmieniu, nie można tu mówić o czasowym ograniczeniu dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody na osobie, która w tym przypadku jeszcze nie powstała lub się nie ujawniła.

Sąd pominął dowody z opinii biegłych, wobec nieuiszczenia przez powoda zaliczki za wynagrodzenie biegłych w oznaczonej wysokości, na podstawie art. 130 (4) § 1 i 5 kpc.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc i art. 109§1 i 2 kpc, przyjmując, że powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania. Strona pozwana, jako przegrywająca sprawa, powinna zwrócić mu koszty procesu, w skład których wchodzi: opłata sądowa od pozwu (300 zł), wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym (1200 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisach art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z/ - odnotować;

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. strony pozwanej; kal. 14 dni